

T(R)ÒP ICS

MARCEL·LÍ BORRELL

COL-LABORADOR PERIODÍSTIC

1 Excepció cultural? Els nord-americans ho tenen clar: la venda comença quan el client diu no. Per tant, cal convèncer-lo amb arguments. Però si el client resulta poc racional, convindrà seduir-lo. Hollywood poques vegades convenç la irracionalitat dels súbdits de les colònies. Per tant els ha de seduir. Els Òscars de l'Acadèmia (?) són la guinda del pastís en la campanya publicitària de cada any. Una seducció a escala planetària. L'epicentre del terratrèmol se situa en un barri de Los Àngeles, Hollywood Boulevard, d'allí s'expandeix qual tsuna-

mi audiovisual a tots els racons del món. A la Catalunya de l'Estatut Tripartit, els òscars han copat capçaleres de diaris i telediaris. Per cert, han guanyat vostès algun premi en la travessa dels òscars de LA MAÑANA? Per als executius de Wall Street, el cinema, la cultura, és un producte comercial com ho són les sabates, els iogurts i els cotxes. Poca broma. Resulta, però, que a l'Europa Comunitària el cinema autòcton no ven prou. El secret de la implantació en el mercat –tot és mercat en la societat global– radica en tenir presència en els punts de venda. I a poder ser en els llocs i les prestatgeries estratègiques del centre comercial multinacional. A l'abast de la mà i ulls del consumidor. Perquè aquesta és l'altra. Conseqüència de la sa-

crossanta Llei del Mercat Liberal, la Ciutadania Democràtica s'ha convertit en una massa de consumidors controlats per les enquestes. Els sona allò del Gran Germà d'Orwell? Així les coses, la globalització audiovisual ha convertit el cinema europeu en el parent pobre dels multicinemes clònics. En els supermercats de l'exhibició, el cinema europeu, d'autor, s'ha sepultat entre muntanyes de crispetes. Els francesos del superministre Lang van inventar-se el recurs de l'Excepció Cultural: un marc jurídic internacional que reconegui als Estats el dret a establir la seva pròpia política cultural d'ajuda i protecció. Però quin cinema? El de la hipervalorada, ianquitzada Isabel Coixet que ignora els professionals catalans? Quina cultura? La que pri-

oritza la llengua per damunt d'altres signes d'identitat?

2. La regla cultural? El panorama escampa. Allò que hauria de ser l'excepció es converteix en regla. I la regla és que els municipis rivalitzin entre si per veure qui organitza un festival, un premi o un concurs de rara avis que els situï dins el mapa turístic de la zona. I proporcioni els deu segons de glòria en el telenotícies del migdia. Perversitat estructural. L'excepció és la regla. Sales alternatives? Guetos! L'Animac acaba parint un monstre de fira infantil. La Mostra de Cinema Llatinoamericana, un convit exòtic que ens fa sentir ecumènics. Tolerants!? Al pas que anem, quan la Lotja allotgi el teatre a Lleida serà el moment que l'Escorxadador es converteixi en el Cinema Municipal de Lleida. El lloc on els cineastes locals somiïn mons nous amb ganes de menjar-se el món.

Ràndom 12/03/06